

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. COLLÈS, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

Binnen de stad, 7 fr. per jaar.

buiten de stad, 8 fr. »

Een blad afzonderlijk 15 centiem.

Aankondigingen 15 centiem per drukregel.

TONGEREN, DEN 15 NOVEMBER.

Oorlogsberichten.

Men leest in eene briefwisseling: De Amerikanen die in groot getal Parijs hebben verlaten, zijn eenstemmig om de houding van het volk te loven. Zij voegen er bij dat het laatste oogenblik en tot het uiterste zal vechten. Het is zeker dat dit de reden is die hen heeft doen besluiten de stad te verlaten, overtuigd dat de Duitschers om zich meester te maken van de stad, die zullen moeten beschieten. De middelen om dezen schrikkelijken maatregel uit te voeren nemen toe.

De deutsche dagbladen bedriegen zich dikwijls wat de macht hunner artillerie betreft. Nogtans hebben eenige hunner kanons eene ontzaglijke macht. Ik ben beangst om den uitslag van hunne gegroefde monsterkanons te zien, die hommen uitwerpen van 200 pond met 70 pond buskruit. Al de belegeringstukken die ik gezien heb zijn gegroefd en worden langs achter geladen.

Ik zou niet verwonderd zijn dat eenige forten aan de deutsche batterijen werk gaven als zij hunne fronten ontdekken. De Franschen houden zich ijverig bezig met hunne oude werken te versterken, en er nieuwe op te richten, vooral te Villejuif, Charenton en Vincennes. Onder mijne oogen zie ik langs den westerkant van den Mont-Valérien eene batterij aangroeien, die waarschijnlijk bestemd is om op de pruisische batterijen bij Saint-Cloud te vuren en 't bouwen van bruggen op de Seine bij Reuil te belletten.

Generaal Trochu heeft bevelen gegeven opdat men meer en meer den oorlog doe aan de kerels die de huizen en eigendommen rond Parijs uitplunderen. Eergisteren nog verliet de nationale garde de hoofdstad, met het doel eenige dier dieven aan te houden en voorbeeldig te straffen.

Terwijl de Pruis voor Parijs ligt, gaat het voorloopig gouvernement voort met de geheime papieren der Tuileries uit te pluizen. De *Journal Officiel* bevat nogmaals verscheidene brieven van Emiel Olivier en Chevalier de Valdrôme, die toonen wat al listen het keizerlijk gouvernement gebruikte om in de volksstemming tot haar doel te komen. Het schijnt dat de republikeinen tot hertoe niets doen dan 't vuil lijnwaad des keizers waschen, eenige ronkende proclamatien uit te geven, onder elkander twisten en zich verscheuren.

Volgens stellige berichten, te Londen uit Versailles ontvangen, zal het bombardement van Parijs, vandaag 15 november, aanvang nemen.

De korrespondent van de *Daily News* schrijft uit Metz: een bewijs dat de fransche troepen gezinsins met den hongersnood bedreigd werden, is, dat de forten opgevolgd waren met levensmiddelen. Dit feit kan niet in twijfel worden getrokken. Ik heb persoonlijk den voorraad provisien, in het fort St. Quentin aanwezig, in oogenschouw genomen; en ik kwam zoo doende tot de overtuiging dat een garnizoen sterk genoeg voor de verdediging van het fort, maanden lang geproviandeerd was. Maar ik zie hierin nog gezinsins het bewijs dat Bazaine willens en wetens valsch spel speelde. Zijne handelwijze is verklaarbaar genoeg, al thans wanneer men ze uit een militair oogpunt beschouwt. Het was blijkbaar van den beginne af zijn plan de vesting voor Frankrijk te behouden. Aanhoudend deed hij poogingen, om zijn leger buiten de vesting te brengen, en zijn laatste voorstel aan prins Frederik Karel was: dat het leger zich zou overgeven en de vesting Frankrijk's eigendom zou blijven. Waartoe zou het dienen — toen dit voorstel verworpen werd — de proviandeering der forten op te eten, ten einde het leger in staat te stellen langer weêrstand te bieden? Niemand kan hem dus laken op grond van militaire redenen; maar dat hij menschen den hongerdood heeft doen sterven, terwijl hij voldoende voedsel ter beschikking had, dit legt eene groote zedelijke verantwoordelijkheid op hem.

De korrespondent van den *Times* voegt er bij: De man, in wiens vaders huis Lebœuf verblijft, heeft mij ten stelligste verzekerd dat die maarschalk, even als Bazaine en de overige hoofdofficieren, tot de laatste oogenblikken zich in weelde baadden. Zij betaalden buitensporig hooge prijzen voor de lekkernijen, die hun werden voorgezet. Een geloofwaardig burger deelde mij verontwaardigd mede, dat Bazaine eene week voor de overgaf, 500 frank betaalde voor een *platé de foie gras*. Het totale bedrag der uitgaven ten behoeve van het leger binnen de vesting, tijden het beleg gedaan, wordt begroot op

honderd twintig miljoen frank. Het volk sprak schande over de verspilzucht, de buitensporigheid en de onzedelijkheid der officieren. Zij hielden zich liever in de cafés en met dames *du demi monde* op, dan dat zij hunne plichten vervulden op de wallen. Tot het laatste oogenblik hebben zij zich geene genieting, die voor geld te verkrijgen was, ontzegd. Deze zedeloosheid bepaalde zich gezinsins tot de hoofdofficieren. Ontgezeglijk gaven deze het voorbeeld, dat naar al te veel navolging vond bij de onderhoorigen. Het is mogelijk dat men Bazaine terecht beschuldigt dat hij een verrader is, maar het komt mij waarschijnlijker voor dat hij en al zijne officieren, toen de voorraad truffels begon te dunnen en de dames het beleg wat vervelend begonnen te vinden, besloten er een einde aan te maken. Men kan onmogelijk aannemen, dat het leger niet in staat was door het pruisisch leger te breken.

De korrespondent uit Metz van de *Daily Telegraph* meent dat, indien de Franschen, onder bescherming van het kononvuur van het fort Plappeville, eenen uitval hadden gedaan, zij ontgezeglijk den stalen ringmuur der Duitschers hadden kunnen verbreken. Zij hadden de Duitschers op hun zwakste punt, bij S. Privat kunnen aanvallen, en ongetwijfeld zouden zij daarbij goeden uitslag gehad hebben. Door middel van geforceerde marschen zou het fransche leger eene positie aan de Maas kunnen innemen. Misschien had eene afdeling Verdun hulp kunnen verleen. Prins Frederik Karel kon er niet aan denken met het leger, dat onder zijn bevel stond, Metz te nemen. De vesting viel in zijne handen, louter ten gevolge van een toeval. Waren er slechts 50,000 man binnen de vesting geweest, dan zou de witte vlag wellicht nog in geene zes maanden op de wallen zijn geplaat.

Saarbrücken, 13 november.

Het oorlogsmaterieel, te Metz genomen, wordt geschat op 88 miljoen.

Er is vooral een groote voorraad Chassepotgeweren, buiten de 150,000 geweren, welke de gevangenen hebben moeten afleggen.

Men schrijft uit Tours, 8 november:

Eene overwinning op de Loire. Dit is de eerste tijding van den morgen. Eene overwinning is voor onze legers zoo zeldzaam, dat degenen welke zij gisteren hebben behaald ons eene siddering van vreugde over het lichaam heeft doen loopen. Het gevecht bij Saint-Laurent-aux-Bois is zeker zonder krijgskundig belang; de militaire uitkomsten zijn nietig, maar zijn zedelijk uitwysel zal grooter zijn dan men het denkt. Het Loireleger was nog niet met den vijand in aanraking geweest.

De eerste ontmoeting zijner detachementen met de Pruisen kon de ontmoeting in geheel het leger werpen, indien deze ontmoeting een tegenslag was geweest. Het voordeel dat zij behaald hebben zal integendeel het nieuw leger aanmoedigen, dat zonder twijfel binnen kort het te doen zal hebben met het pruisisch leger voor Orleans.

De Pruisen zijn zeer talrijk op de Loire. Een verschanst kamp te St-Aix beschermd hen in den omstreik der stad op den rechteroever. Een ander kamp te Olevet beschermd hen op den linkeroever.

Daar de Loire zeer gezwollen is, en men er niet meer overtrekken kan, bevindt zich de vijand, meester van de bruggen zijnde, buiten alle verrassing op de twee oevers van den stroom. Zijne voorwacht-kolommen zijn tusschen Beaugency en Mer, op den rechteroever.

Het is langs dien kant, in de pleinen afhellende naar Beauce, dat het gevecht is geleverd geworden, waarin eenige pruisische bataillons, ondanks hunne tien stukken kanon, terug gedreven zijn. Dit voorstel viel goeds voor de militaire gebeurtenissen die binnen kort zullen plaats grijpen, want het is moeilijk niet te veronderstellen dat twee legers die zoo dicht elkan- der zijn, niet binnen eenige dagen handgemeen worden.

Ziehier de inlichtingen welke de *Journal de Loir et Cher*, over het gevecht van maandag, onder alle voorbehoud geeft: Gisteren 7 november, te Saint-Laurent-des-Bois kwamen de Pruisen vooruit, om zich van 't woud van Marchenoie meester te maken. Het gevecht begon rond 11 uren met de vrijeschutters van de Seine et Marne, ondersteund door de jagers van Vincennes. De vijand had grof geschut bij zich, 5000 man om- trent langs elken kant namen deel aan 't gevecht. Ten een uur kwam onze artillerie op 't slagveld. De Pruisen werden op eene uitgestrekte afstand van zes kilometers vervolgd, in de richting van Ouzouer-le-Marché. Men schat de verliezen des vijands op 60 dooden en 54 gekwetsten gebleven

ter plaats, zonder die te rekenen welke medege- nomen zijn. Wij hebben 65 gevangenen gemaakt en naar Marchenoie overgebracht. Onze verliezen worden op 5 dooden en 11 gekwetsten gerekend.

Hoewel nog geene juiste bijzonderheden bekend gemaakt zijn over de wederzijdsche verliezen der gevechten, die bij Orleans, in de richting van Vendôme, Beaugency en Châteaudun, plaats hebben gehad tusschen het fransche leger der Loire en de beiersche troepen aangevoerd door generaal von der Tann, is het toch een zeker en bevestigd feit dat de Franschen daarin de hovenhand gehad en den vijand achteruit geslagen hebben tot bij Tours, eene stad met spoorwegstation, ten noorden van Artenay, op den ijzerenweg van Parijs naar Orleans.

Vooral de achterhoede der Beierschen schijnt gevoelige verliezen ondergaan te hebben bij dien terugtocht; verscheidene kanonnen en veel oorlogsvoorraad zijn in handen der Franschen gevallen, en hadde men uit het pruisische hoofdkwartier te Versailles niet in aller haast hulp-troepen aan generaal von der Tann gezonden, dan zou wellicht bij Tours een vreeselijke veldslag plaats gehad hebben, waarin ongetwijfeld het leger der Loire de zegepraal moest behalen.

M. Gambetta heeft zich naar Orleans begeven, om de fransche strijders geluk te wenschen met den uitslag der gevechten van den 9 en 10 november. In eene geestdriftige opgestelde proclama- tie zegt hij, dat die dapperen de eerste vertroosting en den eersten hoopstraal aan Frankrijk hebben geschonken, en dat hij gelukkig is de uitdrukking der opebare dankbaarheid en de belooningen des Staatsbestuurs over te brengen.

Met krachtadige bewoordingen roept hij dat leger op, om met den van ouds vermaarden on- weêrstaanbaren franschen heldenmoed Frankrijk te ontrukken aan de verstikkende omhelzingen der baren die het willen verwoesten en uitplun- deren. Voorhoede des lands, bevindt dat leger zich op den weg van Parijs, en mag niet vergeten dat Parijs hetzelfde reikhalzend afwacht...

Van den kant der Duitschers tracht men, natuurlijker wijze, de voordeelen der Franschen zoo gering mogelijk voor te stellen. Uit Versailles wordt getelegrafiseerd dat sinds den 12^{de}, de fransche troepen van 't leger der Loire niet verder vooruitgekomen zijn, en dat er verder in de omstreken van Parijs niets nieuws is voor- gevallen.

Duitschland wil en zal van zijn overwinnaar- recht gebruik maken, en, kost wat kost, zijne twee oude gewesten weder bij zich aanhechten. Frankrijk wil op generlei wijze hooren spreken van afstand van groot gebied: dit verschil alleen is beemtsbreed en de overeenkomst was derhalve onmogelijk...

De rampzalige oorlog duurt dan voort. Oud en nieuw Breisch, twee schoone steedjes op den Rijn, zijn door de pruisische troepen in brand geschoten en ingenomen.

In laatstgenoemde stad zijn het garnizoen van 5,000 fransche soldaten, waaronder 100 officie- ren, krijgsgewonden, en 100 kanonnen buit gemaakt.

Van den anderen kant, wordt door den koning van Pruisen zelve, uit zijn hoofdkwar- tier te Versailles, aan koningin Augusta telegra- fiseerd, dat de pruisische troepen, aangevoerd door generaal von der Tann, zich uit de stad Orleans hebben moeten verwijderen ten gevolge der aanvallende beweging van het nieuwe fransche leger der Loire, welk hen met eene groote overmacht had aangetast.

De bijzonderheden dier gevechten zijn op dezen oogenblik nog niet erkend.

Het legerkorps van generaal von der Tann is aanstands versterkt geworden door afdelingen troepen van prins Albrecht en van den hertog van Mecklenburg, ten einde op zijne beurt aan te vallen, of minstens deszelfs huidige stand- punten te kunnen behouden.

Wij hebben derhalve het diep bedroevend vooruitzicht de ijselijke menschenmoederijep en de verwoestingen des oorlogs nog te zien voortduren, tot zoolang groote gebeurtenissen den wederzijdschen toestand der strijders, op de eene of andere wijze grondig veranderd zullen hebben. Waar geen goddelijk wil tot verzoening bestaat, is 't zeer moeilijk tot goede overeenkomst te geraken. Pruisen en Frankrijk bezwaart zich in dit geval, en men heeft van schrik bij den denkbeeld der wreede moordtooneel van de welke wij eertlang nog het be- droefend verhaal zullen moeten geven.

Schier geheel Frankrijk bewapent zich tot den wederstand; twee nieuwe fransche legers zijn langs de Loire gevormd, die reeds werken, en in Parijs bevindt zich eene zeer sterke strijdmacht die, in zekere voorkomende en gunstige gelegenheid, wellicht eenen uitval in massa zou kunnen doen.

Daarentegen ontvangen de Duitschers dage- lijks versterkingen; zij omknellen Parijs van langs zoo nauwer met den stalen hand hunner zware kanonnen en batterijen; zij pogen het eerst schier uittehongeren en dan, bij weigering van overgaf, te beschieten....

Gisteren voedde men nog de hoop op eene bemiddelende tusschenkomst der onzijdige Mogendheden. Heden is die hoop veel verflauwd, ten gevolge der redevoeringen door de engelsche ministers Granville en Gladstone op het banket van den nieuwen lord-meier te Londen uitge- sproken, en waaruit men kan opmerken dat Engeland volstrekt onzijdig wil blijven, en zich met den oorlog niet wil bemoeien, hoezeer het vurig verlange om mede te werken tot het herstel van den vrede.

Wij kunnen derhalve slechts onze zwakke bede herhalen:

God behoede Frankrijk en verlichte Duitschland!

Het gevecht van Orleans.

Blijkens eene depeche van het ministerie ge- richt, heeft het Loire leger onder bevel van M. Aurelles de Paladine zich gisteren na eene worsteling van twee dagen van Orleans meester gemaakt.

De verliezen der Franschen zoo gewonden als dooden, bedragen nog geen 2000 (een ander telegram zegt 200) man; die van den vijand zijn veel aanzienlijker.

De Franschen hebben meer dan duizend krijgs- gevangenen gemaakt, en dit aantal neemt met de vervolging nog toe. De Franschen namen twee kanonnen (pruisisch model), meer dan 50 cais- sons, beladen met munitie, en eene groote hoeveelheden wagens met proviand.

De strijd werd den 9^{de} het heest rondom Coulmiers gestreden.

De *élan* der Fransche troepen was, ondanks het slechte weder, bewonderenswaardig.

In zijn dagorde spreekt de generaal de officiers en soldaten van het Loire leger aldus toe:

« De dag van gisteren is een gelukkig geweest voor onze wapenen; alle posities zijn met kracht door ons genomen; de vijand trekt zich terug.

» De Regeering, door mij van uw gedrag onderricht, gelast mij, u haren dank te betuigen, ik doe dat met vreugde.

» Te milden van zijnen rampspoed, houdt Frankrijk de oogen op u gevestigd, en kent op uwen moed. Doen we al het mogelijke, opdat die verwachting niet bedroge worde!

NADERE BIZONDERHEDEN.

« De ijzerenweg is hersteld tusschen Orleans en Vison en zal eerlang tusschen Orleans en Tours hersteld zijn.

» Men zegt dat generaal Pallières, Chavilly heeft bezet in het noorden van Orleans. Men voegt erbij dat de Pruisen hunnen aftocht maken langs Etampes en Chartres.

» 4 ure 's morgens.

» De bijzonderheden over den toestand, in de omstreken van Vendôme tot Beaugency: De eerste schermutseling heeft plaats gehad in het woud van Marchenoie, waar een pruisisch korps, komende van Bacon, de positie der Franschen heeft aangevallen nabij Saint-Laurent des-Bois, en verdreven werd. Den volgende dag hebben de Franschen den vijand weer aangevallen. Men veronderstelt dat het doel van generaal Aurelles de Palladine was langs Tours om te keeren, om generaal von der Tann alle betrekking met den vijand af te snijden.

» Er was besloten geworden dat het korps van Beaugency op Orleans zou trekken en dat, terwijl de achtervleugel van 't fransch leger nabij Ormes stil bleef, de midden- en linkervleugel eene marsch zouden doen om zich bij den rechter- vleugel te voegen, die door Germigny, Boulay en Briey zouden komen, en eene ontmoeting zouden bewerken met het korps cavalerie dat generaal Pallières van Saint-Benoit-sur-Loire in de rich- ting van Cercottes brengen moest.

» De strijd begon in den morgen rond 9 november en duurde tot in den nacht voort. Bacon en Coulmiers werden opvolgens door de Franschen bezet. Generaal Chanzy kwam spoedig tot Germigny vooruit, waar de Duitschers hard- nekkigen wederstand boden. Gedurende dezen tijd marcheerde generaal Royan van den nedersten linkervleugel op St-Péray-la-Colombe.

» Generaal von der Tann, in tijds verwittigd, gaf aan zijne troepen bevel om Orleans te ont- ruimen, en keerde met al zijne strijkrachten naar Artenay en Paray.

» Te zelfder tijd hielden sterke kolommen Pruisen, komende van Labouca, den marsch tegen generaal Royan, te Saint-Pérvy. Generaal Royan door sterke strijkrachten aangevallen trok achterwaarts.